

เรียน ผู้จัดการ

ธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคาร

สถาบันการเงินเฉพาะกิจทุกแห่ง

ผู้ให้บริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงิน

ที่ ฝนช.(04)ว. 14 /2564 เรื่อง การออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์
การพิจารณาและการมีคำสั่งลงโทษทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

ธนาคารแห่งประเทศไทยขอแจ้งให้ทราบว่า ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์
การพิจารณาและการมีคำสั่งลงโทษทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน ได้ลงประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 138 ตอนพิเศษ 47 ง ลงวันที่ 2 มีนาคม 2564 แล้ว
โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าว เป็นการออกหลักเกณฑ์โดยอาศัยอำนาจตามความใน
มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาและ
การมีคำสั่งลงโทษทางปกครอง รวมทั้งการอุทธรณ์และการบังคับโทษทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วย
ระบบการชำระเงิน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางบุษกร ชีระปัญญาชัย)

ผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายนโยบายระบบการชำระเงิน
ผู้ว่าการแทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาและการมีคำสั่งลงโทษทางปกครอง
ตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

ฝ่ายนโยบายระบบการชำระเงิน

โทรศัพท์ 0 2356 7593, 0 2356 7860

โทรสาร 0 2282 7717

หมายเหตุ [ ] ธนาคารจะจัดให้มีการประชุมชี้แจง
[X] ไม่มีการประชุมชี้แจง

ฝนชว90-กส65001-25640325

กส650 วันที่ 25 มี.ค. 2564

ประกาศกระทรวงการคลัง

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาและการมีคำสั่งลงโทษทางปกครอง
ตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาและการมีคำสั่งลงโทษทางปกครองในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงินไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“การพิจารณาโทษทางปกครอง” หมายความว่า การดำเนินการที่เกี่ยวกับการพิจารณาและการมีคำสั่งลงโทษทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาโทษปรับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

“ชปท.” หมายความว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า บุคคลซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า มีพฤติการณ์การกระทำที่มีมูลเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดที่มีโทษทางปกครอง ตามข้อเท็จจริงที่ ชปท. รวบรวมในเบื้องต้นแล้ว

“ผู้ถูกสั่งปรับ” หมายความว่า ผู้กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงินที่คณะกรรมการมีคำสั่งลงโทษทางปกครอง

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ ในการพิจารณาและการมีคำสั่งลงโทษทางปกครอง นอกจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓ การแจ้งข้อกล่าวหา การแจ้งกำหนดนัด การแจ้งคำสั่งลงโทษทางปกครอง หรือการแจ้งอย่างอื่น ให้กระทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๔ ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน หรือผู้รับได้แสดงความจำนงให้แจ้งด้วยวิธีอื่น การแจ้งข้อกล่าวหา การแจ้งกำหนดนัด การแจ้งคำสั่งลงโทษทางปกครอง หรือการแจ้งอย่างอื่น จะใช้วิธีส่งทางโทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นตามที่ผู้รับแจ้งได้แจ้งความจำนงไว้ก็ได้ แต่ต้องมีหลักฐานการส่ง และต้องจัดส่งหนังสือแจ้งให้แก่ผู้รับในทันทีที่อาจกระทำได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งตามวัน เวลาที่ปรากฏในหลักฐานการส่งโทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นนั้น เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากนั้น

หมวด ๒

การพิจารณาและการมีคำสั่งลงโทษทางปกครอง

ข้อ ๕ เมื่อ ๒๒. รวบรวมข้อเท็จจริงและพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าบุคคลใดมีพฤติกรรมการกระทำที่มีมูลควรจะได้รับโทษทางปกครอง ให้รายงานข้อเท็จจริงพร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาตามความในหมวดนี้ต่อไป

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาทางปกครอง

ข้อ ๖ การพิจารณาลงโทษทางปกครองของคณะกรรมการ ให้รวมถึงการดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) การแสวงหาพยานหลักฐานที่เห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง
- (๒) การรับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา ความเห็นของ ๒๒. หรือพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่ ๒๒. หรือผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้าง
- (๓) การขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ
- (๔) การขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- (๕) การออกไปตรวจสอบสถานที่

ผู้ถูกกล่าวหาต้องให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและมีหน้าที่แจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบแก่คณะกรรมการ

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานข้อเท็จจริงและความเห็นจาก ๒๒. แล้ว หากพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เข้าข่ายเป็นการกระทำผิดที่มีโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการมีคำสั่งยกข้อกล่าวหา แต่ถ้าเห็นว่ามูลที่ผู้ถูกกล่าวหาควรจะได้รับโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานที่มีอยู่ไม่เพียงพอจะพิจารณา ให้คณะกรรมการแจ้งให้ ๒๒. แสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมและเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

เมื่อได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ภายในระยะเวลา ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ยื่นผ่าน ๒๒.

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือนำส่งเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา นั้น และให้บันทึกเหตุดังกล่าวไว้

ข้อ ๘ ภายใต้บังคับข้อ ๔ ในการแจ้งข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นหนังสือเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการเข้าข่ายเป็นความผิดที่มีโทษทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ชื่อผู้ถูกกล่าวหา

(๒) การกระทำทั้งหลายที่เข้าข่ายเป็นความผิดที่มีโทษทางปกครอง พร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควรเกี่ยวกับการกระทำความผิด

(๓) บทบัญญัติ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงินที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและได้พิจารณาพยานหลักฐาน ประกอบกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) แล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด ให้คณะกรรมการมีคำสั่งยกข้อกล่าวหา แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด ให้พิจารณากำหนดโทษทางปกครองแล้วมีคำสั่งลงโทษทางปกครองต่อไป

ให้คณะกรรมการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่มีใช้เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๙ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งในคณะกรรมการหรือเลขานุการแล้วแต่กรณี ดำเนินการหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดในนามของคณะกรรมการได้ ซึ่งให้หมายความรวมถึงการดำเนินการหรือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) การลงนามในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา หนังสือแจ้งกำหนดนัด หรือหนังสือแจ้งผลการพิจารณา

(๒) การลงนามในหนังสือเชิญให้บุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ความเห็นหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐาน

(๓) การสอบและบันทึกคำชี้แจงหรือความเห็นของผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยก็หนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก โดยประธานกรรมการและกรรมการหนึ่งคนให้มีคนหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าปรากฏว่าคะแนนเสียงเท่ากันประธานในที่ประชุมอาจออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ส่วนที่ ๒
การกำหนดโทษทางปกครอง

ข้อ ๑๒ ในการพิจารณาลงโทษทางปกครองแก่ผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการต้องคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดเกิดขึ้นด้วยความจงใจ หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือขาดความระมัดระวังตามสมควร

(๒) ประโยชน์ที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดหรือบุคคลอื่นได้รับหรือจะได้รับจากการกระทำนั้น

(๓) ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น

(๔) ระดับโทษปรับทางปกครองที่เคยใช้กับผู้ถูกสั่งปรับรายอื่นในความผิดทำนองเดียวกัน

(๕) ประวัติการถูกลงโทษทางปกครองของผู้ถูกกล่าวหา หรือในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงประวัติการถูกลงโทษทางปกครองของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด

(๖) ข้อเท็จจริงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๓
คำสั่งลงโทษทางปกครอง

ข้อ ๑๓ คำสั่งลงโทษทางปกครองให้ทำเป็นหนังสือระบุ วัน เดือน ปี ที่ทำคำสั่งโทษทางปกครองที่ลง รวมทั้งชื่อและลายมือชื่อของประธานกรรมการ

ข้อ ๑๔ คำสั่งลงโทษทางปกครองต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุผลนั้นเป็นที่รู้จักอยู่แล้วโดยไม่จำเป็นต้องระบุอีก

(๒) เป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ

(๓) เป็นกรณีเร่งด่วน แต่ต้องให้เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาอันควรหากผู้ถูกสั่งปรับร้องขอคำสั่งลงโทษทางปกครองให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๕ คำสั่งลงโทษทางปกครองให้มีผลใช้ยันต่อผู้ถูกสั่งปรับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป

ส่วนที่ ๔
การอุทธรณ์

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางปกครองของคณะกรรมการตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ผู้อุทธรณ์ ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง

ส่วนที่ ๕
การบังคับโทษทางปกครอง

ข้อ ๑๗ เมื่อถึงกำหนดให้ชำระค่าปรับตามคำสั่งลงโทษทางปกครองแล้วไม่มีการชำระ โดยถูกต้องครบถ้วน ให้ ธปท. มีหนังสือเตือนให้ผู้ถูกสั่งปรับชำระภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้อง ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

เมื่อครบกำหนดเวลาให้นำเงินมาชำระตามหนังสือแจ้งเตือนแล้ว ถ้าผู้ถูกสั่งปรับไม่ชำระ หรือชำระค่าปรับไม่ครบถ้วน ให้ ธปท. ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครอง

ข้อ ๑๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

อาคม เติมพิทยาไพสิฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาโทษปรับทางปกครอง

ที่ .... / ....

เรื่อง คำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง

.....

ด้วยปรากฏข้อเท็จจริงว่า.....มีการกระทำ.....
อันเป็นความผิดตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560 และ ประกาศธนาคาร
แห่งประเทศไทย (เรื่อง.....)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา 37 และมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน
พ.ศ. 2560 และข้อ.....แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาและการมีคำสั่งลงโทษ
ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน ลงวันที่.....คณะกรรมการพิจารณาโทษปรับ
ทางปกครองจึงมีคำสั่งปรับทางปกครอง.....เป็นจำนวนเงิน.....บาท
(.....) ทั้งนี้ให้นำเงินค่าปรับไปชำระ ณ .....
ภายใน.....วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนี้

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งปรับไม่เห็นด้วยกับคำสั่งนี้ให้มีสิทธิอุทธรณ์โดยยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง
ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนี้

สั่ง ณ วันที่ .... เดือน ..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(.....)

ประธานกรรมการพิจารณาโทษปรับทางปกครอง

หมายเหตุ เพื่อความสะดวกในการชำระค่าปรับทางปกครอง ขอให้ผู้ถูกสั่งปรับนำคำสั่งฉบับนี้ไปแสดงด้วย